

Necip Fazıl Kısakürek _ Şiirleri

Merhabalar

Buraya Yükleđim e-kitaplar Aşağıda Adı Geçen Kanuna İstinaden

Görme Özürlüler İçin Hazırlanmıştır

Ekran Okuyucu, Braille 'n Speak Sayesinde Bu Kitapları Dinliyoruz

Amacım Yayın Evlerine Zarar Vermek Değildir

Bu e-kitaplar Normal Kitapların Yerini Tutmayacağından

Kitapları Beyenipte Engelli Olmayan Arkadaşlar Sadece Kitap

Hakkında Fikir Sahibi Olduđunda

Aşağıda Adı Geçen Yayın Evi, Sahafılar, Kütüphane, ve

Kitapçılardan Temin Edebilirler

Bu Kitaplarda Hiç Bir Maddi Çıkarım Yoktur Böyle Bir Şeyide Düşünmem

Bu e-kitaplar Kanunen Hiç Bir Şekilde Ticari Amaçlı Kullanılmaz

Bilgi Paylaştıkça Çoğalır

Yaşar Mutlu

Not: 5846 Sayılı Kanunun "altıncı Bölüm-Çeşitli Hükümler "

bölümünde yeralan "EK MADDE 11. - Ders kitapları dahil,

alenileşmiş veya yayımlanmış yazılı ilim

ve edebiyat eserlerinin engelliler için üretilmiş bir nüshası yoksa

hiçbir ticarî amaç güdülmeksizin bir engellinin kullanımını için

kendisi veya üçüncü

bir kişi tek nüsha olarak ya da engellilere yönelik hizmet veren

eğitim kurumu, vakıf veya dernek gibi kuruluşlar tarafından

ihtiyaç kadar kaset, CD, brail

alfabesi ve benzeri 87matlarda çoğaltılması veya ödünç verilmesi

bu Kanunda öngörülen izinler alınmadan gerçekleştirilebilir."Bu

nüshalar hiçbir şekilde

satılamaz, ticarete konu edilemez ve amacı dışında kullanılmaz ve

kullandırılmaz. Ayrıca bu nüshalar üzerinde hak sahipleri ile ilgili

bilgilerin bulundurulması

ve çoğaltım amacının belirtilmesi zorunludur." maddesine
istinaden web sitesinde deneme yayınına geçilmiştir.
T.C.Kültür ve Turizm Bakanlığı Bilgi İşlem ve Otomasyon Dairesi
Başkanlığı
Ankara
Bu kitaplar hazırlanırken verilen emeye harcanan zamana saydı
duyarak
Lütfen Yukarıdaki ve Aşağıdaki Açıklamaları Silmeyin
Not bu kitaplar Görme engelliler için taranmış ve düzenlenmiştir.
Tarayan
MESUT HEKİM HAN

Necip Fazıl Kısakürek _ Şiirleri
ÜSTADLAR'DAN ŞİİRLER
Necip Fazıl KISAKÜREK

İçindekiler
Sakarya Türküsü
Zindandan Mehmed'e Mektup
Kaldırımlar
Sonsuzluk Kervanı
Serseri
Sabır
Peygamber
Hep Nefis
Çocuk
Benim Nefsim
Ben
Allah Derim
Aralık Kapı
Bizim Yunus
Yunus Emre
Çile
Dua

İstasyon
Otel Odaları
Karacaahmet
Mansur
O Erler ki
O'na
İşim Acele
İnanmaz
Ölünün Odası
Tabut
Gurbet
Anneciğim

SAKARYA TÜRKÜSÜ

insan bu su misali kıvrım kıvrım akar ya
bir yanda akan benin öbür yanda sakarya
su iner yokuşlardan hep basamak basamak
benimse alın yazım yokuşlarda susamak
her şey akar su, tarih, yıldız, insan ve fikir
oluklar çift birinden nur akar birinden kir
akışta demetlenmiş büyük küçük kainat
şu çıkan buluta bak bu inen suya inat
fakat sakarya başka yokuş mu çıkıyor ne?
kurşundan bir yük binmiş köpükten gövdesine.
çatlıyor yırtınıyor yokuşu sökmek için
hey sakarya kim demiş suya vurulmaz perçin?
rabbim isterse sular büklüm büklüm burulur
sırtına sakaryanın türk tarihi vurulur
eyvah eyvah sakaryam sana mı düştü bu yük
bu dava hor, bu dava öksüz, bu dava büyük!...

ne ağır imtihandır başındaki sakarya...
binbir başlı kartalı nasıl taşır kanarya?..

insandır sanıyordum mukaddes yüke hamal
hamallık ki sonunda ne rütbe var ne de mal
yalnız acı bir lokma zehirle pişmiş aştan
ve ayrılık, anadan, vatandan, arkadaştan
şimdi dövün sakarya dövünmek vakti bu an
kehkeşanlara kaçmış eski günleri an
hani yunus emre ki kıyında geziniyordu
hani ardında çil çil kubbeler serpen ordu
nerede kardeşlerin cömert nil, yeşil tuna
giden şanlı akıncı ne gün döner yurduna?
mermerlerin nabzında hala çarpar mı tekbir?
bulur mu deli rüzgar o sedayı allah bir!
bütün bunlar sendedir bu girift bilmeceler;
sakarya kandillere katan döktü geceler...

vicdan azabına eş, kayna kayna sakarya,
öz yurdunda garipsin öz vatanında parya!

insan üç beş damla kan, ırmak üç beş damla su;
bir hayata çattık ki hayata kurmuş pusu
geldi ölümlü yalan gitti ölümsüz gerçek;
siz hayat süren leşler, sizi kim diriltecek?
kafdağını assalar belki çeker de bir kıl
bu ifritten sualin kılını çekmez akıl
sakarya saf çocuğu masum anadolunun
divanesi ikimiz kaldık allah yolunun
sen ve ben gözyaşıyla ıslanmış hamurdanız
rengimize baksınlar kandan ve çamurdanız!
akrebin kiskacında yoğurmuş bizi kader;
aldırma böyle gelmiş bu dünya böyle gider!
bana kefendir yatak, sana tabuttur havuz
sen kıvrıl ben gideyim son peygamber kılavuz

YOL ONUN VARLIK ONUN GERİSİ HEP ANGARYA
YÜZÜSTÜ ÇOK SÜRÜNDÜN AYAĞA KALK SAKARYA.....

Necip Fazıl Kısakürek

zindandan mehmede mektup

zindan iki hece mehmedim lafta
baba katiliyle baban bir safta
birde geri adam boynunda yafta
halimi düşünüp yanma mehmedim
kavuşmak mı belki daha ölmedim

avlu.. bir uzun yol tuğla döşeli
kırmızı tuğlalar altı köşeli
bu yol da tutuktur hapse düşeli..
git ve gel ..yüz adım.. bin yıllık konak
ne ayak dayanır buna ne tırnak!

bir alem ki gökler boru içinde!
akıl olmazların zoru içinde
üst üste sorular soru içinde
düşün mü konuş mu sus mu unut mu
buradan insan mı çıkar tabut mu?

bir idamlık ali vardı asıldı
kaydını düştüler mühür basıldı
geçti gitti birkaç günlük fasıldı
ondan kalan boynu bükük ve sefil
bahçeye diktiği üç beş karanfil

müdür bey dert dinler bu gün maruzat
çatık kaş hükümet dedikleri zat
beni allah tutmuş kim eder azat

anlamaz yazısız, pulsuz, dilekçem
anlamaz ruhuma geçti bilekçem!

saat beş dedi mi bir yırtıcı zil
sayım var maltada hizaya dizil
tek yekün içinde yazıl ve çizil
insanlar zindanda birer kemmiyyet
urbalarla kemik mintanlarla et...

somurtuş ki bıçak nara ki tokat
zift dolu gözlerde karanlık kat kat..
yalnız seccademın yününde şefkat;
beni kimsecikler okşamaz madem
öp beni alımdan sen öp seccadem

çaycı, getir ilaç kokulu çaydan!
dakika düşelim senelik paydan
zindanda dakika farksızdır aydan
karıştır çayını zaman erisin;
köpük köpük duman duman erisin!

peykeler duvara mihli peykeler:
duvarda başlardan yağlı lekeler,
gömülmüş duvara baş baş gölgeler...
duvar katil duvar, yolumu biçtin
kanla dolu sünger ....beynimi içtin...

sükut...kıvrım kıvrım uzaklık uzar;
tek nokta seçemez dünyada nazar.
yerinde mi acep ölü ve mezar?
yeryüzü boşaldı habersiz miyiz
güneşe göç varda kalan biz miyiz?

ses demir su demir ve ekmek demir...

istersen demirde muhali kemir
ne gelir ki elden kader bu emir...
garip pencerecik küçük daracık;
dünyaya kapalı allaha açık.

dua dua eller karıncalanmış
yıldızlar avuçta gök parçalanmış
gözyaşı bir tarla hep yoncalanmış
bir soluk bir tütsü bir uçan buğu
iplik ki incecik örer boşluğu.

ana rahmi zahir şu bizim koğuş
karanlığında nur yeniden doğuş
sesler duymaktayım davran ve boğuş
sen bir devsin, yükü ağırdır devin
kalk ayağa dimdik doğrul ve sevin!

mehmedim sevinin başlar yüksekte!
ölsekte sevinin eve dönsekte
sanma bu tekerlek kalır tümsekte!
yarın elbet bizim elbet bizimdir!
gün doğmuş gün batmış ebed bizimdir!

necip fazıl kısakürek

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

KALDIRIMLAR

sokaktayım kimsesiz bir sokak ortasında
yürüyorum ardıma bakmadan yürüyorum
yolumun karanlığa saplanan noktasında
sanki beni bekleyen bir hayal görüyorum

kara gökler kül rengi bulutlarla kapanık
evlerin bacasını kolluyor yıldırımlar
in cin uykuda yalnız iki yoldaş uyanık
biri benim biri de serseri kaldırımlar

içimde damla damla bir korku birikiyor
sanıyorum her sokak başını kesmiş devler
üstüme camlarını hep simsiyah dikeyor
gözüne mil çekilmiş bir ama gibi evler

kaldırımlar çilekeş yalnızların annesi
kaldırımlar içimde yaşamış bir insandır
kaldırımlar duyulur ses kesilince sesi
kaldırımlar içimde kıvrılan bir lisandır

bana düşmez can vermek yumuşak bir kucakta
ben bu kaldırımların emzirdiği çocuğum
aman sabah olmasın bu karanlık sokakta
bu karanlık sokakta bitmesin yolculuğum

ben gideyim yol gitsin ben gideyim yol gitsin
iki yanımdan aksın bir sel gibi fenerler
tak tak ayak sesimi aç köpekler işitsin
yolumun zafer takı gölgeden taş kemerler

ne sabahı göreyim ne sabah görüneyim
gündüzler size kalsın verin karanlıkları

ıslak bir yorgan gibi sımsıkı bürüneyim
örtün üstüme örtün serin karanlıkları

uzanıverse gövdem taşlara boydan boya
alsa buz gibi taşlar alnımdan bu ateşi
dalıp sokaklar kadar esrarlı bir uykuya
ölse kaldırımların kara sevdalı eşi.....

Necip Fazıl Kısakürek

Geri

Ana Sayfa

SONSUZLUK KERVANI

Sonsuzluk Kervanı, "peşinizde ben,
Üç ayakla seken köpeğim!"
Bastığınızı taş taş öpeyim;
Bir kırıntı yeter, kereminizden!
Sonsuzluk Kervanı, peşinizde ben ...

Gidiyor, gidiyor, nurdan heykeller...
Ufuk, önlerinde bayrak kulesi.
Bu gidenler, Altun Kol Silsilesi;
Ölçüden ahenkten daha güzeller.
Gidiyor, gidiyor, nuradan heykeller...

Sonsuzluk Kervanı, istemem azat !
Köleniz olmakmış gerçek hürriyet
Ölmezi bulmaksa biricik niyet;
Bastığınız yerde ebedi hasat.
Sonsuzluk Kervanı, istemem azat.

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

SERSERİ

Yeryüzünde yalnız benim serseri,
Yeryüzünde yalnız ben derbederim.
Herkesin dünyada varsa bir yeri;
Ben de bütün dünya benimdir derim.

Yıllarca gezdirdim hoyrat başımı,
Aradım bir ömür, arkadaşımı.
Ölsem dikecek yok mezar taşımı,
Halime ben bile hayret ederim.

Gönlüm ne dertlidir ne de bahtiyar;
Ne kendisine yâr, ne kimseye yâr,
Bir rüya uğrunda ben diyâr diyâr,
Gölgemin peşinden yürür giderim....

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

SABIR

Sabrın sonu selamet ,
Sabır hayra alamet.
Belâ sana kahretsin;
Sen belâyâ selam et !

Felâh mı, onda felâh,
Silah mı, onda silah
Sen de kim oluyorsun?
Asıl sabreden Allah..

Sabır incecik sırat;
Murat içinde murat.
Sabır Hakk 'a tevekkül.
Sabır Hakk 'a itimat.
Sabırda pişer koruk,
Yerle bir olur doruk.
Sabır, sabır ve sabır,

İşte Kur'an 'da buyruk!

Bir sır ki âşikâre ,
Avcı yenik şikâre.
Yalnız, yalnız sabırda

Çaresizliğe çare.....

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

PEYGAMBER

Sen, fikir kadar güzel;
Ve tek, birden daha tek !
Itrını süzmüş ezel ;
Bal sensin, varlık petek....

Sensin ölüme hisar;
Bâkisi hep inkisar...
Sar bizi, çepeçevre sar,
Rahmet rûzgarı etek !...

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

HEP NEFS

Göğsü yakut ve safir,
Kapıda bir misafir...
Sordum: Kimsin nesin sen?
Dedi : Şeytandan sefir!
Nefs isimli o kafir....

Yüzü kapkara zifir;
Elinde kös ve nefir.
Sabit fikir burgusu,
Dili, çözülmez cifir.
Nefs isimli o kafir....

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

ÇOCUK

Annesi gül koklasa, ağzı gül kokan çocuk;
Ağaç içinde ağaç geliştiren tomurcuk...
Çocukta, uçurtmayla göğe çıkmaya gayret;
Karıncaya göz atsa "niçin, nasıl? ve hayret...
Fatihlik nimetinden yüzü nurlu bir mühür;
Biz akıl tutsağıyız, çocuklar ki asıl hür.
Allah diyor ki : "Geçti azabımı rahmetim!"
Bir merhamet heykeli mahzun bakışlı yetim..
Bugün ağla çocuğum, yarın ağlayamazsın!
Şimdi anladığını, sonra anlayamazsın!
İnsanlık zincirinin ebediyet halkası;
Çocukların kalbinde işler zaman rakkası...

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

BENİM NEFSİM

Ruhuma bir kefen bezi yeter de,
Yetmez aç nefsiime sırma ve ipek.
Çare yok yüzünden düştüğüm derde;
Yesem de "toprakla karışık kepek..."
Güneşle bir tutsam girmez hızaya;

Dar bulur, sığmam der dipsiz fezaya.
Kuyruk sallar sonra hırlar ezaya;
Benim nefsim, benim nefsim ne köpek !...

Geri

Ana Sayfa

BEN

Ben, kimsesiz seyyahı, mechuller caddesinin;
Ben, yankısından kaçan çocuk kendi sesinin.
Ben, sırtında taşıyan işlenmedik günahı;
Allah'ın körebesi, cinlerin padişahı.
Ben, usanmaz bekçisi, yolcu inmez hanların;
Ben, tükenmez ormanı, ısınmaz külhanların.
Ben kutup yelkenlisi, buz tutmuş kayalarda;
Öksüzün altın bahtı, yıldızdan mahyalarda.
Ben başı ağır gelmiş, boşlukta düşen fikir;
Benliğin dolabında, kör ve çilekeş beygir.
Ben, Allah diyenlerin boyunlarında vebal;
Ben bugüküne mazi, yarinkine istikbal.
Ben, ben, ben, haritada deniz görmüş boğulmuş;
Dokuz köyün sahibi, dokuz köyden kovulmuş.
Hep ben, ayna ve hayal; hep ben, pervane ve mum;
Ölü ve Münker-Nekir; baş dönmesi uçurum...

Geri

Ana Sayfa

ALLAH DERİM

Sırtımda taşımaz yükü göklerin;
Herkes koşar, zıplar, ben yürüyemem
İsterseniz hayat aşını verin;
Sayılı nimetler bal olsa yemem!

Ey akıl , nasılda delinmez küfen ?
Ebedi oluşun urbası kefen!
Kursa da boşluğa asma köprü , fen,
Allah derim, başka hiç bir şey demem!

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

ARALIK KAPI

Bu dünya bir kuyu , havasız çömlek;
Daralıyorum !
Kelime manayı boğan bir gömlek !
Paralıyorum !
Allah ismi varken lûgat ne demek !
Karalıyorum !
Kapımı , buyursun diye o Melek;
Aralıyorum !

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

BİZİM YUNUS

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş;
Okunu kör nefsin, kılıçla çelmiş...

Bizim Yunus,
Bizim Yunus....

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş;
Ölüm dedikleri perdeyi delmiş....

Bizim Yunus,
Bizim Yunus....

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş;
Eli katile de kalkamaz elmiş....

Bizim Yunus,
Bizim Yunus....

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş;
Zaman, onun kemend attığı selmiş...

Bizim Yunus,
Bizim Yunus....

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş;
Toprakta devrilmiş, göğe çömelmiş..

Bizim Yunus,
Bizim Yunus...

Bir zaman dünyaya bir adam gelmiş;
Sayıları silmiş. BİR 'e yönelmiş ...

Bizim Yunus,
Bizim Yunus....

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

YUNUS EMRE

Kaç mevsim bekleyim daha kapında,
Ayağımda zincir, boynumda kement?
Beni de, piştiğin belâ kabında,
O kadar kaynat ki, buhara benzet !

Bekletme Yunus'um, bozuldu bağlar,
Düşüyor yapraklar, geçiyor çağlar,
Veriyor, ayrılık dolu semalar,
İçime bayıltan, acı bir lezzet.

Rüzgâra bir koku ver ki, hırkandan;
Geleyim, izine doğru arkandan;
Bırakmam, tutmuşum artık yakandan,
Medet ey dervişim, Yunus'um medet !..

ÇİLE

Gaiblerden bir ses geldi: Bu adam
Gezdiresin boşluğu ense kökünde!
Ve uçtu tepemden birden bire dam.
Gök devrildi, künde üstüne künde...
Pencereye koştum: Kızıl kıyamet!
Dediklerin çıktı, ihtiyar bacı!
Sonsuzluk, elinde bir mavi tülbent,
Ok çekti yukardan, üstüme avcı.

Ateşten zehrini tattım bu okun,
Bir anda kül etti can elmasımı.
Sanki burnum değdi burnuna (yok)un,
Kustum, öz ağzımdan kafatasımı.

Bir bardak su gibi çalkandı dünya;
Söndü istikamet, yıkıldı boşluk.
Al sana hakikat, al sana rüya!
İşte akıllılık, işte sarhoşluk!

Ensemde örsünde bir demir balyoz,
Kapandım yatağa son çare diye.
Bir kanlı şafakta, bana çil horoz,
Yepyeni bir dünya etti hediye.

Bu nasıl bir dünya, hikâyesi zor;
Mekânı bir satır, zamanı vehim.
Bütün bir kainat muşamba dekor,
Bütün bir insanlık yalana teslim.

Nesin sen, hakikat olsan da çekil!
Yetiş körlük, yetiş, takma gözde cam!
Otursun yerine bende her şekil;
Vatanım, sevgilim, dostum ve hocam!

* * *

Aylarca gezindim , yıkık ve şaşkın,
Benliğim bir kazan ve aklım kepçe,
Deliler köyünden bir menzil aşkın,
Her fikir içimde bir çift kelepçe.

Niçin küçülüyor eşya uzakta ?
Gözsüz görüyorum rüyada, nasıl ?
Zamanın raksı ne, bir yuvarlakta ?
Sonum varmış, onu öğrensem asıl ?

Bir fikir ki, sıcak yarada kezzap,
Bir fikir ki, beyin zarında sülük.
Selâm, selâm sana haşmetli azap;
Yandıkça gelişen tılsımlı kütük.

Yalvardım : Gösterin bilmeceme yol!
Ey yedinci kat gök, esrarını aç!
Annemin duası, düşte perde ol!
Bir asâ kes bana, ihtiyar ağaç.

Uyku katillerin bile çeşmesi;
Yorgan, Allahsıza kadar sığınak
Teselli pınarı, sabır memesi;
Size şerbet, bana kum dolu çanak.

Bu mu rüyalar da içtiğim cinnet,
Sırrını ararken patlayan gülle?
Yeşil asmalarda depreniş, şehvet;
Karıncı sarayı, kupkuru kelle...

Akrep, nokta nokta ruhumu sokmuş.

Mevsimden mevsime girdim böylece
Gördüm ki, ateşte cımbızda yokmuş.
Fikir çilesinden büyük işkence.

Evet, her şey bende bir gizli düğüm;
Ne ölüm terleri döktüm, nelerden!
Dibi yok göklerden yeter ürktüğüm,
Yetişir Çektiğim mesafelerden!
Ufuk bir tilkidir, kaçak ve kurnaz;
Yollar bir yumaktır, uzun, dolaşık
Her gece rüyamı yazan sihirbaz,
Tutuyor önümde mavi bir ışık.

Büyücü, büyücü ne bana hıncın?
Bu kükürtlü duman, nedir inimde?
Camdan keskin, kıldan ince kılıcın,
Bir zehirli kıymık gibi beynimde.

Lügat, bir isim ver bana halimden;
Herkesin bildiği dilden bir isim!
Eski esvaplarım, tutun elimden
Aynalar söyleyin bana, ben kimim?

Söyleyin, söyleyin, ben miyim yoksa,
Arzı boynuzunda taşıyan öküz?
Belâ mimarının seçtiği arsa;
Hayattan muhacir; eşyadan öksüz?

Ben ki toz kanatlı bir kelebeğim,
Minicik gövdeme yüklü Kafdağı,
Bir zerreciğim ki, Arş'a gebeyim,
Dev sancılarımın budur kaynağı!

Ne yalanlarda var, ne hakikatta.

Gözümü yumdukça gördüğüm nakış
Boşuna gezmişim yok tabiatta.
İçimdeki kadar iniş ve çıkış.

* * *

Gece bir hendeğe düşercesine,
Birden kucağına düştüm gerçeğin.
Sanki erdim çetin bilmecesine,
Hem geçmiş zamanın, hem geleceğin.

Açıl susam açıl! Açıldı kapı;
Atlas sedirinde mavera dede.
Yandı sırça saray, ilahi yapı,
Binbir avizeyle uçsuz maddede.

Atomlarda cümbüş, donanma, şenlik;
Ve çevre çevre nur, çevre çevre nur.
İççe mimari, iççe benlik;
Bildim seni ey Rab, bilinmez meşhur!

Nizam köpürüyor, med vakti deniz;
Nizam köpürüyor, ta çenemde su.
Suda bir gizli yol, pırıltılı iz;
Suda ezel fikri, ebed duygusu.

Kaçır beni ahenk, al beni birlik;
Artık barınamam gölge varlıkta.
Ver cüceye, onun olsun şairlik,
Şimdi gözüm, büyük sanatkârlıkta.

Ötelet ötelet, gayemin malı;
Mesafe ekinim, zaman madenim.
Gökte samanyolu benim olmalı;

Dipsizlik gölünde, inciler benim.

Diz çök ey zorlu nefis, önümde diz çök!
Heybem hayat dolu, deste ve yumak.
Sen bütün dalların birleştiği kök;
Biricik meselem, Sonsuza varmak...

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

DUA

Bende sıklet, sende letafet....
Allah'ım affet !
Lâtiften af bekler kesafet....
Allah'ım affet !
Etten ve kemikten kıyafet....
Allah'ım affet !
Şanıdır fakire ziyafet...
Allah'ım affet !
Acize imdadın şerafet....
Allah'ım affet !
Sen mutlaksın, bense izafet !
Allah'ım affet !
Ey kudret, ey rahmet, ey re'fet !
Allah'ım affet !

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

İSTASYON

Burda gelir insana,
Boş günlerin usancı.
Çalar birden kampana,
Ölüm çanından acı.

Sonra bir düdük öter,
Kesik çığlıklarla der :
Burdan bildik gidenler,
Yarın döner yabancı...

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

OTEL ODALARI

Bir merhamettir yanan, daracık odaların,
İsli lambalarında, isli lambalarında.

Gelip geçen her yüzden gizli bir akis kalmış,

Küflü aynalarında, küflü aynalarında.

Atılan elbiseler, boğazlanmış bir adam,
Kırık masalarında, kırık masalarında.

Bir sırrı sürüklüyor, terlikler tıpır tıpır,
İzbe sofalarında, izbe sofalarında.

Atıyor sızılarn, çıplak duvarda nabzı,
Çivi yaralarında, çivi yaralarında.

Kulak verin ki, zaman, tahtayı kemiriyor,
Tavan aralarında, tavan aralarında.

Ağlayın, âşinasız, sessiz, can verenlere,
Otel odalarında, otel odalarında !.....

Geri

Ana Sayfa

KARACAAHMET

Deryada sonsuzluğu fikretmeye ne zahmet !
Al sana derya gibi sonsuz Karacaahmet !
Göbeğinde yalancı şehrin, sahici belde;
Ona sor, gidenlerden kalan şey neymiş elde ?
Mezar, mezar, zıtların kenetlendiği nokta;
Mezar, mezar, varlığa yol veren geçit, yokta...
Onda sırların sırrı: Bulmak için kaybetmek.
Parmakların saydığı ne varsa hep tüketmek.
Varmak o iklime ki, uğramaz ihtiyarlık;
Ebedi gençliğin taht kurduğu yer, mezarlık.

Ebedi gençlik ölüm, desem kimse inanmaz;
Taş ihtiyarlar, servi çürür, ölüm yıpranmaz.
Karacaahmet bana neler söylüyor, neler !
Diyor ki, viran olmaz tek bucak, viraneler,
Zaman deli gömleği, Onu yırtan da ölüm;
Ölümde yekpare ân, ne kesiklik, ne bölüm..
Hep olmadan hiç olmaz, hiçin ötesinde hep;
Bu mu dersin, taşlarda donmuş sükûta sebep ?
Kavuklu, baş örtülü, fesli, baş açık taşlar;
Taşlara yaslanmış da küflü kemikten başlar,
Kum dolu gözleriyle süzüyor insanları;
Süzüyor, sahi diye toprağa basanları.
Onlar ki, her nefeste habersiz öldüğünden,
Gülüp oynamaktalar, gelir gibi düğünden.
Onlar ki, sıfırlarda rakamları bulmuşlar;
Fikirden kurtularak, ölümden kurtulmuşlar.
Söyle Karacaahmet, bu ne acıklı talih !
Taşlarına kapanmış, ağlıyor koca tarih !

[Geri](#)

[Ana Sayfa](#)

MANSUR

Mercan mercan, uçuk dudağında kan,
İnci inci, soluk şakağında ter.
Ne baş yedi, ne kan içti bu meydan !
Bu meydan aşıktan canını ister.

Tatlıydı akrebin sana kısı kacı,
Acıya acıda buldun ilacı;
Diyordun, geldikçe üstüste acı:
Bir azap isterim bundan da beter.

Sana taş attılar, sen gülümsedin,
Dervişin bir çiçek attı, inledin,
Bağrımı delmeye taş yetmez dedin,
Halden anlayanın bir gülü yeter !..

O ERLER Kİ ...

O erler ki, gönül fezasındalar,
Toprakta sürünme ezasındalar.
Yıldızları tesbih tesbih çeker de,

Namazda arka saf hizasındalar.

İçine nefis sızan ibadetlerin,
Bir biri ardınca kazasındalar.

Günü her dem dolup her dem başlayan,
Ezel senedinin imzasındalar.

Bir ân yabancıya kaysa gözleri,
Bir ömür gözyaşı cezasındalar.

Her rengi silici aşk ötesi renk;
O rengin kavuran beyzasındalar.

Ne cennet tasası ve ne cehennem;
Sadece Allah'ın rızasındalar.

O'NA

Benim efendim !
Ben sana bendim !
Bir üfledin de
Yıkıldı bend'im.
Ben ki, denizdim,
Dağbaşı bendim.
Şimdi sen oldun,
Âleme pendim.
Benim efendim !

Benim efendim,
Feza levendim !
Ölmemek neymiş;

Senden öğrendim.
Kayboldum sende,
Sende tükendim!
Sordum aynaya:
Hani ya kendim?
Benim efendim !

Benim efendim !
Emri yüklendim!
Dağlandım kalbden
Ve mühürlendim.
Askerin oldum,
Başta tül bendim;
Okum sadakta,
Elde kemendim.
Benim efendim.

İŞİM ACELE

Gökte zamansızlık hangi noktada?
Elindeyse yıldız yıldız hecele!
Hüküm yazılıyken kara tahtada
İnsan yine çare arar ecele.
Gençlik... Gelip geçti... Bir günlük süstü;
Nefsim doymamaktan dünyaya küstü.
Eser darmadağın, emek yüzüstü;
Toplayın eşyayı, işim acele!

İnanmaz

"Ticaretin tüm ziyan!" diye bir ses rüyada ;
Mezarına birlikte girecek şeyi kazan!
Seni gözleyen eşya, bitpazarı dünyada,
Patiska kefen, çürük teneşir, isli kazan.
Minarede "ölü var!" diye bir acı salâ..
Er kişi niyetine saf saf namaz.. Ne alâ !
Böyledir de ölüme kimse inanmaz hâlâ !
Ne tabutu taşıyan, ne de toprağı kazan...

ÖLÜNÜN ODASI

Bir oda, yerde bir mum, perdeler indirilmiş;
Yerde çıplak bir gömlek, korkusundan dirilmiş.
Süt beyaz duvarlarda, çivilerin gölgesi;
Artık ne bir çıtırdı, nede bir ayak sesi....
Yatıyor yatağında, dimdik, upuzun, ölü ;
Üstü boynuna kadar bir çarşafla örtülü.
Bezin üstünde, ayak parmaklarının izi;
Mum alevinden sarı, baygın ve donuk benzi.
Son nefesle göğsü boş, eli boş uzanmış yana;
Gözleri renkli bir cam, mıhlı ahşap tavana.
Sarkık dudaklarının ucunda bir çizgi var;
Küçük bir çizgi, küçük, titreyen bir an kadar.
Sarkık dudaklarında asılı titrek bir an;
Belli ki, birdenbire gitmiş çarpınamadan.
Bu benim kendi ölüm, bu benim kendi ölüm;
Bana geldiği zaman, böyle gelecek ölüm....

TABUT

Tahtadan yapılmış bir uzun kutu:
Baş tarafı geniş ayak ucu dar.
Çakanlar bilir ki, bu boş tabutu,
Yarın kendileri dolduracaklar.

Her yandan küçülen bir oda gibi,
Duvarlar yanaşmış, tavan alçalmış.
Sanki bir taş bebek kutuda gibi,
Hayalim, içinde uzanmış kalmış.

Cılız vücuduma tam görünse de,
İçim, bu dar yere sığılmaz diyor.
Geride kalanlar hep dövünse de,
İnsan birer birer yine giriyor.

Ölenler yeniden doğarmış; gerçek!
Tabut değildir bu, bir tahta kundak.
Bu ağır hediye kime gidecek,
Çakılır çakılmaz üstüne kapak ?

Gurbet

Dağda dolaşırken yakma kandili,
Fersiz gözlerimi dağlama gurbet!
Ne söylemez, akan suların dili,
Sessizlik içinde çağlama gurbet!

Titrek parmağınla tutup tığını.
Alnıma işleme kırıışığını
Duvarda, emerek mum ışığını,
Bir veremli rengi bağlama gurbet

Gül büyütenlere mahsus hevesle,

Renk dertlerimi gözümde besle!
Yalnız, annem gibi, o ılık sesle,
İçimde dövünüp ağlama gurbet!..
Necip Fazıl Kısakürek

Anneciğim

Ak saçlı başını alıp eline,
Kara hülyalara dal anneciğim!
O titrek kalbini bahtın yeline,
Bir ince tüy gibi,sal anneciğim!

Sanma bir gün geçer bu karanlıklar,
Gecenin ardında yine gece var;
Çocuklar hıçkırır, anneler ağlar,
Yaşlı gözlerinle kal anneciğim!

Gözlerinde aksi, bir derin hiçin,
Kanadın yayılmış, çırpınmak için;
Bu kış yolculuk var, diyorsa için,
Beni de beraber al anneciğim!..
Necip Fazıl KISAKÜREK

Necip Fazıl Kısakürek _ Şiirleri